

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 14 kwietnia 2016 r. (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. wniósł o zasądzenie od A. G. kwoty 15.408,50 zł wraz odsetkami umownymi od kwoty 14.209,18 zł w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP liczonymi od dnia 13 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów sądowych. W uzasadnieniu powód wskazał, że strony łączyła umowa pożyczki gotówkowej nr (...) w ramach, której pozwana otrzymała kredyt w kwocie 22.634,81 zł. Pozwana nie wywiązała się z obowiązku spłaty pożyczki i całość zobowiązania stała się wymagalna w dniu 14 listopada 2015 r. Powód wyjaśnił, że na dochodzoną przez niego kwotę złożyła się należność główna w kwocie 14.209,18 zł, odsetki w kwocie 939,32 zł oraz koszty, opłaty i prowizje w kwocie 160 zł (pozew k.1-10).

W dniu 19 kwietnia 2016 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniający żądanie pozwu w całości (nakaz zapłaty k. 11).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości, nie obciążanie pozwanej kosztami postępowania, a w razie uwzględnienia powództwa o rozłożenie zobowiązania na raty płatne po 300 zł miesięcznie do 15 dnia każdego miesiąca z uwagi na trudną sytuację materialną pozwanej. W uzasadnieniu pozwana wskazała, że kwestionuje roszczenie odsetkowe (sprzeciw k. 13-18).

W odpowiedzi powód wniósł o oddalenie sprzeciwu pozwanej i wniósł o zasądzenie kosztów postępowania. W uzasadnieniu powód wskazał, że dotychczasowy sposób wywiązywania się przez pozwaną ze spłaty zobowiązania nie uzasadnia rozłożenia zobowiązania na raty na podstawie art. 320 k.p.c. oraz przedstawił wyliczenie odsetek naliczonych od kwoty 5.060,20 zł za okres od 30.09.2013 r. do dnia wystawienia wyciągu z ksiąg banku (odpowiedź na sprzeciw k. 62-63v.).

W dalszej części postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska (pismo pozwanej z dnia 26 października 2016 r. k. 91-93, pismo powoda z dnia 7 listopada 2016 r. k. 94-94v.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 września 2013 r. pomiędzy (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W.) jako Bankiem, a pozwaną A. G. zwanym dalej pożyczkobiorcą została zawarta umowa pożyczki gotówkowej nr (...). Na podstawie umowy Bank udzielił pozwanej na okres od 30 września 2013 r. do 10 października 2017 r. pożyczkę w kwocie 22.634,81 zł, która została pomniejszona o prowizję w kwocie 1018,93 zł, opłatę za ubezpieczenie w kwocie 4.345,88 zł. Ostatecznie pozwana otrzymała do dyspozycji kwotę 17.270 zł. Oprocentowanie pożyczki wynosiło 14,99 % w stosunku rocznym i było stałe w okresie obowiązywania umowy, a kwota naliczonych odsetek umownych od udzielonej pożyczki wyniosła 7.721,35 zł. Całkowitą kwotę do zapłaty przez pożyczkobiorcę ustalono, na dzień zawarcia umowy, na kwotę 30.356,16 zł. Pożyczkę pozwana zobowiązała się spłacić w 48 ratach miesięcznych płatnych do 10 dnia każdego kolejnego miesiąca począwszy od 10 listopada 2013r., w kwotach po 632,42 zł. Za okres opóźnienia w spłacie rat lub jej części Bank nalicza odsetki od zadłużenia przeterminowanego (odsetki karne). Stopa odsetek karnych jest zmienna i na dzień zawarcia umowy wynosi 16 %, co odpowiada czterokrotności aktualnej na dany dzień wysokości stopy kredytu lombardowego NBP. Zmiana stopy odsetek karny następować miała w razie zmiany stopy kredytu lombardowego NBP, proporcjonalnie do tej zmiany. W przypadku opóźnienia w spłacie pożyczki Bank podejmuje czynności mające na celu spłatę zaległych należności, przy czym na dzień zawarcia umowy Bank stosuje podstawę ustalania wysokości kosztów sądowych i komorniczych zgodnie z „Tabelą opłat i prowizji dla czynności związanych z obsługą pożyczek gotówkowych udzielanych przez (...) Bank (...) S.A. stanowiącą załącznik nr 1, będącą integralną częścią umowy. W razie opóźnienia pożyczkobiorcy w zapłacie dwóch pełnych rat Bank miał prawo wypowiedzieć umowę z zachowaniem 30 dniowego terminu wypowiedzenia po uprzednim wezwaniu pożyczkobiorcy listem zwykłym do zapłaty zaległych rat w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania. W § 2 uregulowano umowę o przyznanie limitu kredytowego, która miała wejść w życie pod warunkiem, iż Bank zawiadomi pożyczkobiorcę w ciągu 2 lat od daty zawarcia

umowy limitu o możliwości korzystania z limitu, zawiadomieni było uzależnione m.in. od tego czy pożyczkobiorcą utrzymuje zdolność kredytową. Pożyczkobiorca mógł skorzystać z limitu kredytowego poprzez złożenie dyspozycji wypłaty transzy zgodnie z zasadami określonymi w umowie limitu. (umowa pożyczki gotówkowej nr (...) k.73-75v., oświadczenie pożyczkobiorcy k. 76v., harmonogram spłat k. 77).

Zgodnie z tabelą opłat i prowizji dla czynności związanych z obsługą pożyczek gotówkowych udzielonych przez (...) Bank (...) S.A. za korespondencję w postaci monitów wezwań do zapłaty, próśb o dopłatę w formie wysyłki listem zwykłym wynosi 15 zł, a w formie wysyłki listem poleconym wynosi 20 zł. Z kolei za telefoniczne upomnienia posiadacza opłata wynosi 15 zł (tabela opłat i prowizji k.76).

W okresie od 10 listopada 2013 r. do 16 grudnia 2015 r. pozwana uiściła na rzecz powoda łączną kwotę 12.846,57 zł (zestawienie wpłat dokonanych na rachunek kredytu/pożyczki k. 78).

Pismem z dnia 5 października 2015 r. doręczonym pozwanej w dniu 15 października 2015 r. powód wypowiedział pozwanej z zachowaniem 30 – dniowego terminu wypowiedzenia umowę pożyczki nr (...) z dnia 30 września 2013 r. Powód wskazał, że należność banku na dzień 5 października 2015 r. wynosi łącznie 17.091,02 zł (z tytułu kapitału -15.974,44 zł, z tytułu odsetek od kapitału -976,58 zł, z tytułu kosztów, opłat i prowizji - 140 zł (wypowiedzenie z potwierdzeniem odbioru k. 79).

W dniu 12 stycznia 2016 r. powód wystawił wyciąg z ksiąg banku zgodnie, z którym zadłużenie pozwanego wynosiło łącznie 15.308,50 zł w tym: należność główna - 14.209,18 zł, odsetki za okres od dnia 30 września 2013 r. do dnia 12 stycznia 2016 r. -939,32 zł, koszty, opłaty i prowizje -160 zł, dalsze odsetki, które obciążają dłużnika. W wyciągu wskazano, że od kwoty 14.209,18 zł od dnia następnego po dniu wystawienia wyciągu obciążają pozwanego dalsze odsetki obliczone według stałej stopy procentowej wynoszącej na dzień wystawienia wyciągu 10 % w stosunku rocznym. W wyciągu zamieszczone szczegółowe wyliczenie odsetek za okres od dnia 20 września 2013 r. do dnia 12 stycznia 2016 r. Odsetki umowne naliczone od kwoty kapitału wyniosły za wskazany okres łącznie 5.060,20 zł, a odsetki karne 300,06 zł (wyciąg z ksiąg banku k. 71-72).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było w całości uzasadnione.

W niniejszej sprawie bezsporne było, że pozwanego łączyła z (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. umowa pożyczki gotówkowej nr (...) zwarta w dniu 30 września 2013 r. Pozwana nie kwestionowała podstawy zadłużenia wynikającego ze wskazanego tytułu.

Stosownie do art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własności biorącego określoną ilość pieniędzy (albo rzeczy oznaczonych co do gatunku), a biorący zobowiązuje się zwrócić tą samą ilość pieniędzy (albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości).

W myśl art. 353 §1 k.c. strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego.

Pozwana nie kwestionowała dochodzonej przez powoda kwoty głównej roszczenia, ale zakwestionowała wysokość naliczonych odsetek oraz dodatkowych opłat naliczonych w związku z wystawieniem wyciągu bankowego oraz kosztów kierowanej korespondencji.

Strony postępowania w umowie pożyczki oraz umowie o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty określiły zasady udzielania pożyczki, oprocentowanie pożyczki, w tym oprocentowania karnego oraz zasady wypowiedzania umowy. Powód przedstawił Sądowi wyciąg z ksiąg Banku, z którego wynikało, iż na dzień jego sporządzenia, tj. 12 stycznia 2016 r. należność główna wynikająca z łączącej strony umowy pożyczki wynosi 14.209,18 zł, odsetki za okres od dnia 30 września 2013 r. do dnia 12 stycznia 2016 r. -939,32 zł, a koszty, opłaty i prowizje -160 zł.

W związku z powyższym skoro pozwana nie kwestionowała roszczenia w zakresie należności głównej co do zasady Sąd uznał tę okoliczność za przyznaną przez pozwanego na podstawie art. 230 k.p.c. Na podstawie przedłożonych przez stronę powodową dokumentów, które nie zostały zakwestionowane przez pozwaną, Sąd ustalił, iż zadłużenie z tytułu powyższej umowy pożyczki i umowy o przyznanie limitu kredytowego w dniu wniesienia pozwu wynosiło 15.308,50 zł.

W odniesieniu do dochodzonych przez powoda kosztów i opłat należy wskazać, że strony w umowie przewidziały możliwość naliczania powyższych opłat. W umowie zawarte zostało odesłanie do tabeli opłat i prowizji dla czynności związanych z obsługą pożyczek gotówkowych udzielonych przez (...) Bank (...) S.A. stanowiącej integralną część łączącej strony umowy. Zgodnie z tą tabelą opłata za korespondencję w postaci monitów wezwań do zapłaty, próśb o dopłatę w formie wysyłki listem zwykłym wynosiła 15 zł, a w formie wysyłki listem poleconym wynosiła 20 zł. Z kolei za telefoniczne upomnienia posiadacza opłata wynosi 15 zł.

Zgodnie z treścią art. 481 § 1 i 2 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W przypadku, gdy wierzycielność jest oprocentowana według wyższej stopy, niż ustawowa, wierzyciel może dochodzić odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy.

Z łączącej strony umowy pożyczki i umowy o przyznanie limitu kredytowego i przyznanie karty kredytowej wynika, że za okres opóźnienia w spłacie raty lub jej części Bank nalicza odsetki od zadłużenia przeterminowanego według stopu równej 4- krotności stopy kredytu lombardowego. Zatem strony w umowie przewidziały możliwość naliczenia odsetek umownych wynoszących czterokrotność stopy lombardowej NBP. Zasadność roszczenia o odsetki nie jest przy tym uzależniona od istnienia przesłanki winy po stronie zobowiązanego.

Wobec powyższego Sąd uwzględnił powództwo w zakresie roszczenia powoda o zasądzenie kwoty należności głównej w wysokości 14.209,18 zł oraz odsetek umownych od tej kwoty liczonych za okres od dnia 30 września 2013 r. do dnia 12 stycznia 2016 r. w kwocie 939,32 zł i innych kosztów w kwocie 160 zł. Od dochodzonej należności głównej w wysokości 14.209,18 zł Sąd zasądził umowne odsetki od dnia następnego po dniu wystawienia wyciągu z ksiąg banku, tj. 13 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w skali roku o ile nie przekraczają one odsetek maksymalnych o czym orzeczono jak w pkt I wyroku.

Zgodnie z treścią art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie.

Zdaniem Sądu sytuacja finansowa pozwanej nie uzasadnia rozłożenia zasądzonej w pozwie należności na raty. Sąd rozpoznając wniosek o rozłożenie na raty miał na względzie, że pozwana nie posiada majątku osobistego, oszczędności i pozostaje na utrzymaniu swoich rodziców, którzy sami mają trudności finansowe tj. zajęcia świadczeń emerytalnych przez komornika. Sąd zważył, iż zastosowanie ww. art. 320 k.p.c. nie może prowadzić do rażącego pokrzywdzenia wierzyciela, niewątpliwie bowiem intencją wniesienia pozwu o zapłatę jest uzyskanie od pozwanej należnego świadczenia.

Zdaniem Sądu sytuacja finansowa pozwanej, nie daje podstaw do przyjęcia, iż byłaby ona zdolna do spłaty zadłużenia. Dodatkowo, jeżeli pozwana widzi potrzebę rozłożenia zasądzonej w pozwie należności na raty zawsze po uprawomocnieniu się wyroku zwrócić się ze stosownym wnioskiem bezpośrednio do wierzyciela.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. obciążając pozwaną kosztami postępowania poniesionymi przez powoda. Na zasądzone koszty postępowania złożyła się opłata od pozwu w kwocie 192 zł, opłata od pełnomocnictw w kwocie 34 zł, opłata notarialna w kwocie 7,38 zł.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd orzekł, jak w sentencji wyroku.